

ΕΝΑ ΑΛΗΘΙΝΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΜΟΝΤΕΧΡΙΣΤΟΥ

Ο Ζάν Πικό (Πορτραίτο της εποχής)

στη Γαλλία. Όταν το έδωσαν αυτό ο Δουκάς, Άγιος το έστειραν. 'Αλλ' έχοντας σήμερα τὰ έπίσημα 'Αρχεία της Γαλλίας για ν' αποδείξουν την αλήθεια αυτή.

Έπειτα από τόσα χρόνια, ή Γαλλική Κυβέρνησι έδωσε την άδεια στον Άγγλο ιστορικό Άστον Γουόλφ νά φτάσθ στ' Αρχεία της Παρισίνης 'Απτινομίας, όπου βρήκε έναν ολόκληρο φακέλλο σχετικό με την ύπόθεσι του Ζάν Πικό, όπως ήταν το πραγματικό όνομα του Μοντεχρίστου. Τά 'Αρχεία της 'Απτινομίας και το μυστήριον του Δουκά άμνηστώντα όμοια την ύπόθεσι αυτή, έκτός από τον τρόπο με τον όποιο ο Δουκάς άμνησείται τή της δρακετέυσεως του Μοντεχρίστου άσ' τή φυλακή του. Ο Δουκάς λέει ότι μήτρε ο Μοντεχρίστος σ' ένα σακκι στη θέσι ενός πεθαμένου καταδόνου και τον έφωσαν στη θάλασσα, όπου έσώθη έπειτα από περιπέτειες. 'Η ιστορική αλήθεια στο σημείο αυτό είνε λιγώτερο δραματική. Το ότι όμως ο Δουκάς μεταχειρίστηκε το φακέλλο αυτό των έγγραφων και τον μελέτησε για νά γράψθ το μυστήριόν του, άποδεικνύεται και από το γεγονός ότι έπάνω σέ διάφορα έγγραφα έλάζονταν διάφορες σημειώσεις του. Και τώρα άς ιδούμε πως έχει ή αληθινή ιστορία του Μοντεχρίστου —του Ζάν Πικό δηλαδή— βγαλμένη από τά έγγραφα του 'Αρχείου της Παρισίνης 'Απτινομίας, όπως την διηγείται ο "Άστον Γουόλφ.

'Η πόλις της Νήμης ανεταίετο κάτω από τον θεμό Προδογγανό φίλο. Τά όμοια κορίτσια της έτορχαν γελιάτά στη βούβη της πλατείας για νά γεμίσουν τίς στάνιες τους, βόσκοντας έτσι τον καρπό νά κεραιμήσουν με τους άγαθήμενους τους...

"Όπως κάθε μέρα, ο Ματθαίος Λουπιάν στεκόταν έξω από την πόρτα του καπηλειού του, περιμένοντας τους πελάτες που θα γούριζαν από τά χτήματά τους. Σαφικά φωνές και γέλια ακουστήσαν στην άσρη της πλατείας. "Ήσαν τρεις φίλοι του Λουπιάν, ο Σερβόι Σουμάτ, που είχε τή καλύτερα μουσάρια του τόπου, ο Γκιλιέυ Σολάρι, χωριάτης, κι' ο Άντόνης 'Αλλούτι, κτηματίας. 'Ο τελευταίος ήταν γιαντούσος και δυνατός, πολλές δέ φορές είχε κανγάδες με την άγοροφιλιά, Μήτρεν ζ' οί τρεις στην ταβέρνα του Λουπιάν και κάθιθαν νά πούν, Σαφικά μπήκε στο καπηλειό ένα νέο παλληγάρι:

—Καλώς το Ζάν! το φώναζε ο 'Αλλούτι. Πώς αυτό νά φροέσθ τὰ γιορτά σου φοιζα; Μήπως θα χορέψθ στο πανηγύρι τή νύχτα;

—'Όχι, δέν θα χορέψω... Έγώ κάτι καλύτερο νά κάμω, είνε ο νεοφερμένος, του όποιου το όνομα ήταν Ζάν Πικό. Μόλις βγει το φεγγάρι θα πάω για έρωτα...

—Γιά έρωτα; είνε ο Λουπιάν ξαφραμένος, γιατί ήταν γνωστή ή φτώχεια του Πέτρον. Ποιό είνε το κορίτσι που θα κάμω έρωτα μαζί σου, αφού δέν έχεις ούτε ένα μεταξωτό φουστάνι νά το άγοράσθ;

—Αυτό είνε το μυστικό μου, και θα μείνι τέτοιο όσοτου νά στεφανώσθαι! Τώρα δώσε μου ένα ποτηράκι κρασί νά ξεκλύ-

Πού βρήκε ο Δουκάς πατήρ, το ύλικό του περιφέρημο μυθιστορηματός του. Τά άρχεία της Γαλλικής άπτινομίας. Τι ανέκάλυψε ο "Άγγλος ιστορικός Άστον Γουόλφ. 'Η περιπετειώδης ιστορία του Ζάν Πικό. Τι κάνει το κρασί. Το μυστικό ενός έρωτες. 'Η ηλιεία κι' ή μεχθηρία των φίλων. Μιά άνώνημη έπιστολή που προκαλεί μεγάλες συμφορές, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

νο το λαμό μου από τή σκόνη των κάμπων! Οί τρεις σύντροφοι κι' ο ταβερναριός κούταξαν ο ένας τον άλλο κι' άλλαξαν μιά ματιά που έλεγε πολλά. "Ήθελαν με κάθε τρόπο νά κλέψουν το μυστικό του Ζάν και νά τον κάμουν νά μάλθ, Άρχισαν λοιπόν νά τον κερνάνε κι' όταν ήρθε στο κέφι τον κάτασαν νά τοίς πη το μυστικό του. 'Η νέα που άγατούσε ήταν ή Μαργαρίτα Βιγκουρού.

—Στήν ύγια της λοιπόν!... είνε σερμώνοντας το ποτηρι του ο Ζάν. Μά ή παρία του είχε ξαφραστεί άκούγοντας το όνομα της φιλενάδας του.

—Άγαπάς τή Μαργαρίτα, που έχει έκατο χιλιάδες τάλληρα προίκα!... Κι' εσύ τί έχεις νά τής προσφέρθ; τον ώφθσαν.

—Τήν άγάπη μου! είνε γελώντας ο Ζάν. Μιά άγάπη που δέν μπορεί έσείς νά την καταλάβετε. Τι με φοβάει για τά λεπτά; Λατρεύω το όμοιο πρόσωπό της και φίλό το χόμα που πατούν τά όμοια της πόδια!...

—Έρωτα! είνε ή παρία. Μά αυτό δέν φτάνει! 'Η σημερινές γυναίκες γυρνούν κάτι περισσότερο από έρωτα...

—'Όχι, είνε ο Ζάν. Έκείνη είν' ευχαριστημένη μονάχα με τον έρωτά μου. Δέν είνε το χόμα το πάν στον κόσμο. 'Όχι... Σας καλά λοιπόν στο γάμο μου την Άλλη Τετάρτη κι' έπειτα στο γεστοράν του Απτινάδ, όπου θα σταθώ τραπέζι και χορός τρακόδευτος στο ύψαθρο με πυροτεχνήματα. Και τότε καινούνη και σάς ευχαριστώ για το κέρασμα.

'Ο Λουπιάν τον κούταζε ενώ έφαιγε με ειρωνία. Σιωπή βασιλευσε στην ταβέρνα. 'Όλοι ήταν σκεπτικοί. Το σκοπό της ηλιείας έτορχε την καρδιά τους. Γιατί ή Μαργαρίτα ήταν όχι μόνο ή καλύτερη κόρη της Νήμης, αλλά και ή πιο πλούσιότερη όσων. ΈΞαφρα, ο Λουπιάν γύρισε άπότοια στον τελεούο 'Αλλούτι και τού έλεγε:

—Στοιχηματίζω ότι ο ηλιείας αυτός δέν θα πάρη γυναίκα του την όμοιφη Μαργαρίτα...

Σώπασε για μιά στιγμή, χαμογέλασε πικρά και πρόσθεσε:

—Τού σκαρόνιου ένα άστειο του φίλου; Στέλιονε ένα άνώνημο γράμμα στον άστυνίο; Καθώς έζορε, ο Πικό ήταν φίλος εκείνου του παληανθρώπου, του "Άγγλου Σωγράφου Τζόν Φόρστερ, του κατακόπου, που άν τον βάλουν ή άρχές στο χέρι, θα τον κρεμάσουν, χωρίς άλλο. Το Έπαναστατικό Δικαστήριο του Παριούθ τον καταζητεί για νά τον στείθ στην κερμανία. Λοιπόν γι' άστειο θα κάνω ένα άνώνημο γράμμα στην άστυνία και θα λέω ότι ο Πικό είνε κατακόπος κι' ότι κρατάει τον "Άγγλο Σωγράφο ένιμερο για δτι γίνεται. 'Η άστυνία θα τον πάση και όσωπο νά γίνον ή άνακρίσεις και ν' απολύθ, θα προση πολλές καρούς κι' έτσι ν' αναβλήθ ή θά ματαιωθ για πάντα ο γάμος του...

'Η παρία που ήταν στο κέφι, άκουσε με γέλια την πρότασι του Λουπιάν. "Ο Σολάρι, οί δ Σουμάτ δέχτηκαν. 'Ο 'Αλλούτι όμως διαμαρτυρήθηκε, γιατί αυτό δέν ήταν τίμο και θά μπορούσε νά φέρη μεγάλη κακά στο Ζάν.

—'Ανόητε, είν' ένα παιγνίδι, ένα άλλο άστειο, του έλεο ο Λουπιάν. Θέλουμε νά δούμε άν ή πλούσια Μαργαρίτα τον άγαπά ήλιήν, κι' άν θά τον περμένη ως που ν' απολυθ.

Έτσι, την Άλλη μέρα το γράμμα έστάλη στον άστυνίο της Νήμης, ο όποιος άμέσως είδοποιήσε τον προϊστάμενο του Δούκα του Ροβιζό.

Τήν παραμονή της ήμέρας αυτής, κοντά τά μεσάνυχτα, ο Πικό πήγε στο ραντεβού του, στον ήλιο του σπιτιού της Μαργαρίτας. 'Η πανέμορφη νέα τον περιέμενε άνάμω στα λουλούδια που εινωδίαζαν. Άντίλλαξαν γλυκά λόγια άγάπης, δοκους αιώνας πίστεως κι' εκανόνισαν όλες τις λεπτομέρειες του γάμου τους. Έπειτα φιλήθηκαν κι' έχώρισαν. Άν εκείνη τή στιγμή τού έλεγε κανείς ότι αυτό ήταν το τελευταίο τους φίλι, θα τον έταφραν για τρελλό. Και όμως...

Τήν Άλλη μέρα, ή άνώνημη καταγγέλλια του Λουπιάν έπέτυχε το σκοπό της. 'Ο Διευθυντής της 'Απτινομίας διάταξε νά πάσουν κορυά τή νύχτα τον Πικό και νά τον κλείσουν στη φυλακή του Φενεστρέλ. Τήν έ-

'Η σύλληψις του Πικό

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

(Απ' τὰ σατυρικά περιοδικά Έλευ του κόσμου)

- Τέλος πάντων καθώθησά σου σήμερα να πληρώσω τὰ χρέη μου.
- Και πώς τὸ κατόρθωσες;
- Βόλκα κάπνισα και τὸ πῆρα... δανεικά!...

- Έμαθα πὸς πέθανε ὁ θεός σου. Μὰ τί εἶχε;
- Πέντε γιατροῦς!...

Εὐφρολογίες τοῦ σαλονιού.

- Επιτρέψτε μου, κυρία, νὰ σὰς παρουσιάσω ἕνα ἄνθρωπο ποὺ ἔγραψε τίς πὸ μεγάλες ἀνοησίες.
- Εἶνε συγγραφεὺς ὁ κύριος;
- Ὁχι... στενογράφος τῆς Βουλῆς!...

- Ἡ σκηνὸς τοῦ δραματικοῦ συγγραφέως :
- Κάνε χρόν. Τί λέξ, ν' ἀνάγω τὴ σόμπα με τὰ χειρόγραφα τῆς... πρῶτης πράξεως τοῦ ἔργου σου;
- Ὁχι. Πᾶρε καλύτερα τὰ χειρόγραφα τῆς τελευταίας, γιατί αὐτὴ γράφτηκε με περισσότερη... θέρμη!...

Τὰ σχέδια τὸν μικρῶν.

- Ἐγὼ ἅμα μεγαλώσω θὰ γίνω γιατρός...
- Κι' ἐγὼ θὰ γίνω παπᾶς γιὰ νὰ θάβω τοὺς ἀρρώστους σου!...

Μεταξὺ δεσποινίδων τῆς ἐποχῆς μας :

- Δουλὸν τί ζητᾶς ἀπὸ μένα;
- Νὰ μὴ τὸν ἀφήρησ... Τὸν λατρεύω!...
- Μὰ... ποῖν ἀτ' ἴλους;

- Ἡ κυρία.- Ὅταν ἔλειπα στὴν ἐξοχί, ἔθωκαν ἔξω τὰ βρόδια ὁ κύριος;
- Ἡ ἔλπερ εἶπε.- Ὁχι. Τὰ περνοῦσε πάντα... μαζὸ μου!...

Μεταξὺ φίλων.

- Ἐέρεις, παντοῦρα!
- Ἀλήθεια;
- Ναί. Καί μπορείς νὰ φανταστῆς τί κάνει ἡ ἀφοβικοναυματικὰ μου;
- Ὁ, τὸ φαντάζομαι πολὺ εὐκόλα. Κάνει... ἀνοησία!

ποχὴ ἐκείνη τοῦ Ὀ Ναπολέοντος πολεμοῦσε τὴν Ἀγγλία ποὺ γύρευε νὰ τὸν ἐξοντώσῃ, ἔφτανε καὶ μιὰ ἀπὴλ καταγγελία κατασκοπείας γιὰ λογαριασμὸ τὸν Ἀγγίλων γιὰ νὰ καταστρέφῃ καὶ τὸν πὸ ἰσχυρὸ ἄνθρωπο. "Ἔτσι, ὁ διωχτὴς Πιζῶ, ἕνα πῆγανε, διαπᾶ πάντα νὰ συναντήσῃ τὴν ἀγαπημένην του, ἐδέχθη τὴν ἐπίθεσι τριῶν ἀγνώστων. "Ἦσαν οἱ ἀστυνομικοί. Τὸν ἔπασαν κ' ἀροῦ τοῦ σκέτασαν τὸ κεφάλι μ' ἕνα μεγάλο ὄργανο, γιὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὸν ἔδσαν σφιχτὰ, τὸν φορτίθησαν καὶ τὸν ἔβαλαν κ' ἕνα ἀμάξι ποὺ περμίεμε ἔχει κοντὰ..."

"Ἡ Μαργαρίτα ποὺ περμίετο τὸ λατρευτὸ τῆς ἀρεκτῆ ὥρα, ὄρχισε ν' ἀνοησῇ. Ἀπελπισμένη τέλος ἔφραξε σὸ σᾶτι του ἀλλὰ κανεὶ δὲν τὸν εἶχε δεῖ. Τὸ ἴδιο καὶ τὴν ἄλλῃ μερᾶ. Ἡ ἔξαρτασι τοῦ Πιζῶ εἶχε γίνεσι περὶ θέμα συζητήσεως ὁ ἴδιος τίς ταβέρονες τῆς Νίμης. Καθίνας ἔλεγε τὴ γνώμη του. Καὶ μόνον οἱ αἵτιοι τῆς συμφραῖς κρατοῦσαν τὸ στόμα τους κλειστὸν."

Μπορεὶ κανεὶς νὰ φανταστῇ τὴν ἀπελπίσι τοῦ Πέτρου, ὅταν τὸ ἀμάξι πὸν ἀστυνομικῶν ἔκινῃσε μέσα στὴ νύχτα γι' ἀγνώστη διεύθυνσι. Διέμους, με τὸ πρόσωπο σκεπασμένο, δὲν ἔφραξε ποὺ τὸν πῆγαναν. "Ἡ ὄρες περνοῦσαν... Ἀξίματα τὸ ἀμάξι σταμάτησε κάπου. Τὸν κατέβασαν κάτω καὶ τὸν ἔβρσαν ὅ' ἕνα ἴγρο καὶ σκοτεινὸ ἴδιον. Φοβῆ τὸν ἔβασε ἔκει ὅταν ἀκούσε τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ φεῖγουν καὶ νὰ κλειοῖν πίσω τους μὲ βαρετὰ πόρτα."

Τὸν εἶχαν φυλακίσει!... Μὰ γιατί!... Δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ γιατί τὸν εἶχαν συλλάβῃ. Τί εἶχε κάνει;... Κ' ἡ μερᾶς περνοῦσαν, χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ ματῆρῃ τὴν αἰτία τῆς φυλακίσεως του. Τοῦ κάσαν βασάνε τὸ μυαλό του. Καὶ πρῶτα, πὸς μποροῦσε νὰ φανταστῇ μιὰ τέτοια ἀτάμια ἐκ μερῶν τὸν φίλων του;

Οἱ δεσποφιλῆεις του δὲν τοῦ ἔλεγαν ἐπίσης λέξι. Στὶς παρακλήσεις του νὰ τὸν φεῖγουν μωροστὰ σὸ διευθιντῆ τῆς φυλακίσεως, τοῦ ἀπαντοῦσαν μ' ἕνα σῆμαμα τὸν ὄμιον... Ἡ στενοφροῖα, τὸ κλεισμο, ἡ ἀπελπίσι γιατί δὲν εἶχε εἰδήσεις ἀπὸ τὴν ἀγαπημένην του Μαργαρίτα, ἔγέρασαν τὸν ἄντρο Πιζῶ, τὸν ἔβαναν ἀγνώριστο. Ὁ ὄρασις λεβέντης τῆς Νίμης ἔφραξε μ' ἔβουσε μέσα σὸ σκοτεινὸ μπουνοφῆμ του..."

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Τὸ Β'. Μέρους.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

- Κάτω ἀπὸ τὸ βράχο τοῦ Γιβραλτάρ εἶνε σκαμμένες σήραγγες μήκους ἑβδομήντα μίλλια.

- Στὶς Ἦνομένες Πολιτεῖες ὑπάρχουν τριάντα πόλεις ποὺ ὀνομάζονται Βερολίνο, εἰκοσιτρεῖς Παρίσι, εἰκοσι Ἀμβούργο καὶ δεκατρεῖς Λονδίνο.

- Ἐχει ἀποδειχθῇ πειραματικῶς ὅτι τὰ ἀρώματα εἶνε κατασκευαστικά γιὰ τὰ φωνητικά ὄργανα.

- Γι' αὐτὸ στὴν Ἀμερική οἱ μουσικοδιδάσκαλοι ἀπαγορεύουν στοὺς μαθητὰς τὸν νὰ φεῖγουν ἀρωματισμένα μαντήλια.

- Τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια παζαρινοῦν περισσότερο ὅταν βόσκουν κατὰ κατόδια, παρὰ χωριστὰ.

- Τὸ Βατικανὸν περὶε 11.000 δωμάτια, ἀπ' τὰ ὅποια τὰ περισσότερα μένουσι κλειστὰ καὶ δὲν ἔχουν ἰδεῖ ποτὲ σχεδὸν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

- Παρατηρήθηκε ὅτι οἱ περισσότεροὶ αὐτοεῖρες, πρὶν αυτοκτονήσουν... βράζουν τὰ παπούτσια τους!...

- Κύριος Ἀμερικανὸς ἔκαμε ἕνα πρῶτοτύποτο γάμο, σὸν ὅποιο δὲν παρίσταντο παρὰ μόνον οἱ ἀπὸλύτως ἀκαταίτητοι, δηλαδὴ αὐτοὶ ὁ ἴδιος, ἡ νύφη, ὁ παπᾶς κ' ὁ κομπάρσος!

- Ἀπ' ἴλους τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης τὰ γερότερα δόντια τὰ ἔχουν οἱ Ἀγγίλοι.

- Πολλὲς καπνοφτεῖτες τῆς Ἀμερικῆς κατεστράφησαν τελευταία ἀπὸ τοὺς ἀρουραίους, οἱ ὅποιοι ἀποδεικνύονται ἔτσι τρομεροὶ καπνοφῆγοι!

- Στὴν Ἰαπωνία γίνεται πάντοτε καταγραφή ὅταν ἐκείνου ποὺ ἀπὸ τὴν ἄρχη τοῦ χρόνου πρῶτοςβλήθησαν ἀπὸ... σνάχι.

- Ἀπεδείχθη ὅτι σὲ ὅρα καταγίδος τὸ ἀσφαλῆστερο καταγίνο εἶνε τὸ... κρεβάτι.

- Τὰ δάση τοῦ Καναδά μποροῦν νὰ προμθεῖν ἑξῆς ἀπὸς κατασκευὴ χαρτοῦ ἐπὶ 750 χρόνα ἀκόμα.

- Στὴ Ἀσία πουλήθηκε πέρσι σὲ δημοπρασία καὶ μιὰ... ἐκκλησιά!

- Στὰ ταχυδρομεία τῆς Κίνας πουλιέται, ἔκτος τὸν ἄλλον καί... κινίνο!

- Ἡ περίφημη μαργαρίτα ντὲ Μιραμπὸ, σὲ ἡλικία 80 ἐτῶν εἶχε ἔβανειώσει κ' εἶχε γίνεσι σὴν κορτσάδα.

- Ὁ Τσάρκος τῆς Ρωσίας ἔβαξε νὰ δοκιμάσουν τὸ κρασί του τρεῖς καὶ τέσσερες φορὲς τὴν ἡμέρα, ἀπὸ φόβο μήπως δηλητηριαστῇ.

- Οἱ Κινέζοι, ὅταν προσβλήθουν ἀπὸ χολέρα, καταπίνουσι γιὰ νὰ θεραπευθῶν χάλαμα νημάματα, καὶ μάλιστα παλαιά.

- Πολλοὶ ἐπιστήμονες βεβαιώνουν ὅτι ὁ καφὲς εἶνε γιὰ τὸ νεφρὸ σῆμαμα πολὺ ἐπιβλαβέστερο ἀπὸ τὸ οἶνονεματωδὸ ποτᾶ.

- Σὲ μερικὰ μέρη τῆς Οὐγγαρίας ὑπάρχει συνήθεια, ἡ νύφες, λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο

τοὺς νὰ λούζουν καὶ νὰ πνεῖζουν ὅλες τίς προσκαλεσμένες του.

- Κάθε Ἀγγίλος καταναλίσκει ἐτησίως 35 ὀκάδες κρέατος.

- Οἱ μεγαλύτεροι χαρτοπαίχτες τοῦ κόσμου εἶνε οἱ Ἰσπανοὶ καὶ ἔπειτα οἱ Κινέζοι.

- Ὁ περίφημος Ἰταλὸς μουσουργὸς Πέτρος Μασκάνι εἶχε τὴ μάνα νὰ μαζέψῃ παλιὰ σολόγια!

- Ἐχει ἀποδειχθῇ ἐπιστημονικῶς ὅτι ὁ καρκίνος δὲν μπορεὶ νὰ μεταδοθῇ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο στὰ ζῶα.

- Τὸ πρῶτο εἰκονογραφημένον ταχυδρομικὸ δελτάριο κυκλοφόρησε στὰ 1865.

- Τὰ διηγήματα τοῦ Καρόλου Δίκενς κυκλοφοροῦν κάθε χρόνον στὴν Ἀγγλία σὲ 250.000 περὶον ἀντίτυπα.

- Κάθε τόνος ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς Κασπίας θαλάσσης περιέχει 4 ὀκάδες ἄλατος.

- Στὴ Μάγχη με τὴν ἴδια ἀνωλογία ἔχομε 24 ὀκάδες καὶ στὴ Νεκρά Θάλασσα 61 ὀκάδες.

- Οἱ ἔξονδοχοὶ τῆς Κίνας σὲ κάθε πελάτη τους ποὺ φεύγει συνήθισαν νὰ δίνουσι ὡς δῶρο ἕνα ραβδί!

- Στὸ Κοῦζο τοῦ Παροῦ οἱ κάτοικοι κατὰ τὴν ἡμέρα τὸν Ἅγιον Πάντων πηγαίνουσι στὴν ἐκκλησιά καὶ τὰ... ζῶα τους γιὰ νὰ εὐλογοῦθουν ἀπὸ τοὺς παπάδες.

- Στὸ Βερολίνο σφάζονται καὶ πουλοῦνται κάθε χρόνον 13.000 ὄλογα.

- Ὁ περίφημος εὐθυμογράφος Μάρκ Τουϊν πεθαίνοντας ἐκληροδόησε τὸ κρανίον του πρὸς ἔξέταστον ἀμερικανικὸ πανεπιστήμιον τοῦ Κόννελλ.

- Ἐνας ἔξνος ἐπιστήμων βεβαιώνει ὅτι μεταξὺ 1000 τρελλῶν γινακῶν ἡ 290 ἔχουν γένεια!...

